

ГЛАВА 11.

И тъй казувамъ: «Отхвърлил ли е Богъ свой-тъ народъ? Да не бжде! защото би азъ съмь Израйлянинъ, отъ сѣме-то Авраамово, отъ племе-то Веніаминово. Не е отхвърлил Богъ народъ-тъ си, когото е прѣдузналъ. Или не знаете шо казува писаніе-то за Иліѣжъ? какъ выка къмъ Бога противъ Израйля и казува: «Господи, процы-тъ твои избихъ, и олтари-тъ твои раскопахъ; и самъ азъ останяхъ, и ищѣтъ и мой-тъ животъ да земжѣ.» Но шо му отговаря Божественный отвѣтъ? «Оставил съмь си седмь тысящы души мъжіе които не сѣ прѣклонили колѣно прѣдъ Ваала.» Така и въ сегашно-то врѣме останжло е ильшо остаткѣ по избраніе на благодать-тъ. Ако ли е по благодать, не е вече отъ дѣла-та; защото *иначе* благодать-та не быва вече благодать; ако ли отъ дѣла-та, не е вече благодать: защото *иначе* дѣло-то не е вече дѣло. И тъй шо? Израиль не получи това което търсяше; но избрани-тъ получихъ, а останѣли-тъ ослѣпѣхъ; (Както е писано: «Даде имъ Богъ духъ на нечувствие, очи да не виждатъ, и уши да не чуѣтъ,») даже до днесъ. И Давидъ казува: «Тръпеза-та имъ да бжде за тѣхъ примка и уловка, и соблазчъ и въздаяніе. Да помрачѣѣтъ очи-тъ имъ за да не видятъ, и гърбъ-тъ имъ за вынжгы сгърби.» И тъй казувамъ: Да ли сѣ прѣгрѣшили че да паднѣтъ? Да не бжде! Но мчрѣзъ тѣхно-то паданіе станж спасеніе-то въ язычницы-тъ, за да възбуди въ тѣхъ ревнованіе. И ако тѣхно-то паданіе е богатство

а 1 Цар. 12;
22. Іер. 51;
57.

б 2 Кор. 11;
22. Филип.
5; 5.

в Гл. 8; 29.

г 5 Цар. 19;
40, 44.

д 5 Цар. 19; 18.

е Гл. 9; 27.

жс Гл. 4; 4, 5.
Гал. 5; 4.
Виж. и Втор.
9; 4, 5.

з Гл. 9; 51.
10; 5.

и Иса. 29; 10.

і Втор. 29; 4.
Иса. 6; 9.
Іер. 5; 21.
Іез. 12; 2.
Мат. 15; 14.
Іоан. 12; 40.
Дѣян. 28; 26,
27.

к Псал. 69; 22.

л Псал. 69; 25.

м Дѣян. 15; 16.
18; 6. 22;
18, 21. 28;
24, 28. Гл.
40; 19.